

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/235/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213413
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114213413.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne O. J., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Q. č. XXX, proti žalovanému CETELEM SLOVENSKO, a.s. so sídlom v Bratislave, na ul. Panenskej č. 7, o zaplatenie 1081,04 Eur, o odvolaní žalobkyne rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.4.2015, č. k. 25C/384/2014 - 68 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu iných trov konania vo výške 57,50 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej dňa 27.11.2001 uzatvorila žalobkyňa so žalovaným úverovú zmluvu o poskytnutí úveru vo výške 165,81 Eur. Poskytnuté finančné prostriedky mala splácať v mesačných splátkach, pričom tento svoj záväzok riadne a včas splnila. Súčasťou formulára o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola pod bodom C aj žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca. Na základe toho žalobkyni bola zaslaná úverová karta a bol jej poskytnutý úverový rámec vo výške 20.000,-Sk, teda 663,87 Eur. Výška mesačnej splátky bola 33,19 Eur.

Podľa listinných dôkazov predložených žalovaným žalobkyňa prostredníctvom úverovej karty vyčerpala sumu 2.851,37 Eur. Následne žalobkyňa zaplatila žalovanému v splátkach sumu 3.932,41 Eur. Rozdiel medzi týmito sumami je 1.081,04 Eur. Splátky žalobkyňa splácala mesačne od 10.12.2003 do 27.04.2011.

Vo veci 17C 148/2013 prebiehalo na Okresnom súde Prešov konanie, v ktorom sa žalovaný domáhal od žalobkyne zaplatenia sumy 1.128,06 Eur s príslušenstvom z titulu nesplatenia záväzku z úverovej zmluvy uzatvorenej v časti C zmluvy riadne a včas. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná písomná forma. Ak teda žalovaný poskytol žalobkyni finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, tento právny vzťah medzi účastníkmi je len v režime bezdôvodného obohatenia. Proti rozhodnutiu vo veci samej odvolanie podané nebolo a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2014.

V priebehu konania bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania, preto bolo potrebné prioritne zaoberať sa tým, či je nárok žalobkyne premlčaný. Posledné plnenie žalobkyne z neplatnej zmluvy bolo dňa 27.04.2011. Z potvrdenia o prijatí splátok vyplynulo, že žalobkyňa čerpanú sumu zaplatila ku dňu 22.09.2009. Rozsudok v konaní 17C 148/2013 bol vyhlásený dňa 20.11.2013. Minimálne od tohto dátumu sa žalobkyňa nepochybne dozvedela, že žalovaný sa na jej úkor obohatil a začala jej plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby, táto začala plynúť 23.09.2009, pretože od tejto doby

sa začal žalovaný bezdôvodne obohacovať na úkor žalobkyne, vzhľadom k tomu, že mu naďalej plnila splátky z neplatnej zmluvy. Pri rozhodovaní nebolo možné vychádzať z 10-ročnej premlčacej doby a to preto, že žalobkyňa náležite nepreukázala úmysel na strane žalovaného. Len tvrdenie, že žalovaný pôsobí na finančnom trhu ako nebanková inštitúcia a musel mať vedomosť o tom, že sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje, nie je preukázaním úmyslu. Naopak, žalovaný na výzvu súdu predložil rozsudok, ktorý prvýkrát rozhodol, že uzatvorenie zmluvy v časti C spôsobom, aký dovtedy používal žalovaný, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tento rozsudok však nadobudol právoplatnosť až v roku 2012, teda po tom, ako žalobkyňa uhradila všetky svoje splátky. Ak by bol úmysel na strane žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, tento úmysel by bolo možné preukázať až po tom, čo žalovaný mal vedomosť o takomto právoplatnom rozsudku. Dovtedy však jeho konanie bolo konaním podnikateľského subjektu poskytujúceho úvery za určitých zmluvných podmienok a snahou tohto subjektu bolo získať finančné prostriedky z podľa neho platne uzatvorených zmlúv aj spolu s príslušenstvom, či prípadnými sankciami. Po získaní vedomosti o takomto rozsudku žalovaný sám upravil do budúcnosti dokumenty práve v časti C, za účelom zosúladenia svojho konania aj s existujúcou judikatúrou. Žalovaný nemal povinnosť upravovať už existujúce zmluvy späťne.

Objektívna premlčacia doba uplynula 23.09.2012 a žaloba bola podaná po uplynutí tejto premlčacej doby dňa 13.05.2014. Ak by sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby počítal od dátumu poslednej splátky 27.04.2011, od 28.04.2011 by začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 28.04.2014. Aj v tomto prípade by žaloba bola podaná po lehote.

Čo sa týka samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, súd sa stotožnil so záverom súdu v konaní 17 C 148/2013 a zmluvu považoval za absolútne neplatnú z dôvodu, že pri jej uzatváraní nebola zachovaná písomná forma, ako aj preto, že pri jej uzatváraní zmluvy chýbala vôľa žalobkyne takúto zmluvu uzatvoriť.

Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok zmeniť tak, aby jej žalobe bolo vyhovené. Alternatívne požadovala rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedla, že s názorom popierajúcim možnosť aplikácie 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby na premlčanie uplatneného nároku sa nestotožňuje. Samotná skutočnosť, že zmluvná podmienka upravujúca spôsob uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere (žiadosť pod bodom C) bola v roku 2012 judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka ešte neznamená, že sa stala neprijateľnou až jej vyhlásením, nakoľko takáto podmienka je neprijateľná a teda absolútne neplatná od počiatku. Žalovaný ako nebankový subjekt pôsobiaci na finančnom trhu musel vedieť, že uzatvorenie zmluvy o úvere bez osobitnej písomnej formy nemá za následok platné uzavretie zmluvy. Predkladanie formulára o klasickom úvere, ktorého súčasťou je i návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere (žiadosť pod bodom C), čím sa spotrebiteľovi vnucuje ďalší právny úkon, o ktorom ani nemá vedomosť a nemá oň záujem je nekalou obchodnou praktikou. Žalovaný ako odborník na finančnom trhu musel o týchto skutočnostiach, ako aj ich následkoch vedieť, prinajmenšom s nimi musel byť uzrozumený.

Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobkyne je opodstatnené.

Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením o potrebe aplikácie 3 - ročnej premlčacej objektívnej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní žalobou uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. V prejednávanej veci, ako aj vo veci 17C/148/2013 Okresného súdu Prešov, v ktorej došlo k zamietnutiu žaloby žalovaného na zaplatenie finančného plnenia vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere sa konštatuje absolútna neplatnosť tejto zmluvy pre nedodržanie zákonom predpísanej formy. Už v čase uzatvorenia tohto právneho úkonu dňa 27.11.2001 osobitný právny predpis a to zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 4 ods. 1 vyžadoval pod sankciou neplatnosti písomnú formu pri zmluve o spotrebiteľskom úvere. Táto zákonom vyžadovaná písomná forma zmluvy zo strany žalovaného vôbec dodržaná nebola.

Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neplatnej zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísanú písomnú formu zmluvy, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného úkonu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzatvorením absolútne neplatnej zmluvy a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Pri posudzovaní uplatňovaného nároku sa tak malo vychádzať z 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Keďže súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 221 ods.1 písm. h) a ods. 2 O.s.p. rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V ňom bude úlohou súdu prvého stupňa uplatnený nárok posúdiť z hľadiska plynutia 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby a následne vo veci opätovne rozhodnúť.

Prvostupňový súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách v tomto odvolacom konaní (§ 224 ods.3 O.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.